

Твоя работа, ти ще губишъ отъ това. Обаче, като изглад-
нъешъ, щъшъ не щъшъ, ще ядешъ. Като влъзвахъ въ общес-
твената безопасност, дето ги биха на общо основание,
много материалисти, безвърници, станаха върващи. Какъ
станаха върващи? Като ги биха толкова много, тъ се обър-
наха къмъ тия хора, съ молба да ги не биятъ, но никой
не ги послуша. Обаче, като не можаха повече да издър-
жатъ боя, тъ се обърнаха къмъ Бога, съ молба да запо-
вѣда на тия хора даги не биятъ. За тѣхъ това щъше да бѫде
доказателство, че Богъ, наистина, сѫществува. Тъ се обър-
наха тогава къмъ онѣзи, които ги биеха, помолиха да ги
не биятъ повече, и този пътъ молбата имъ бѣше чута.
Така повѣрваха тъ въ Бога и се обърнаха къмъ Него.
Който върва въ Бога, и въ обществената безопасност да
попадне, и тамъ нѣма да го биятъ. Презъ последнитѣ години
въ Русия имаме единъ такъвъ силенъ примѣръ. За
нѣкаква измѣна, большевиците осудили 250 офицери на
смъртъ. Като дошълъ опредѣлениятъ денъ за изпълнение на
присъдата, всички тия офицери, единъ следъ другъ, излѣз-
ли предъ екзекутивната комисия, която ги застреляла.
Като дошълъ редъ на последния, той излѣзълъ предъ ко-
мисията, прекръстилъ се и казалъ: „Въ името на Господа
Исуса Христа“. . . Тъ му казали: Ти ли единственъ се на-
мѣри да вървашъ въ Бога? Щомъ имашъ такава вѣра
и упование въ Бога, ние не можемъ да дигнемъ ржка върху
тебе. Бѫди свободенъ! Този офицеръ е запазилъ своя до-
говоръ съ Бога. Който пази договора си съ Бога и не го
нарушава, при каквото изпитания да се намѣри, той благо-
словенъ ще бѫде. Вѣрата въ Бога не е достояние само
за богати и учени, но и за сиромаси и прости. Всички
хора могатъ да върватъ въ Бога. Както слѣнцето еднакво
грѣе за богати и за бедни, за учени и за прости, така и
Божията Любовъ, Божията Мѫдрост и Божията Истина сѫ
еднакво достѣпни за всички.

Много религиозни хора изпадатъ въ лековѣrie и каз-
ватъ: Наистина, за нась ли изгрѣва слѣнцето? И като из-
грѣва, мисли ли за нась? — Не, слѣнцето ни най-малко не
изгрѣва специално за васъ, но като изгрѣва, то ще даде и
на васъ, и на всички сѫщества толкова, колкото искате и
колкото можете да възприемете. Като изгрѣва и залѣзва,
слѣнцето има предъ видъ да изпълни своята дължностъ.
Покрай това, то казва на всички: Който е слабъ, скърбенъ,
недоволенъ, нека дойде при мене; азъ ще му дамъ, колкото